

ERC-AG

27-S, l'inici del nou país

Fa cinc anys, un calorós 10 de juliol de 2010, un milió i mig de persones ens vàrem concentrar a Barcelona en contra de la retallada de l'Estatut. Dos anys després, el 2012, vàrem tornar a omplir de gom a gom els carrers de Barcelona sota el lema "Catalunya, Nou Estat d'Europa". El 2013 vàrem enllaçar el país de punta a punta amb la nostra Via Catalana, demostrant al món que com a poble podem assolir qual-sevol repte que ens proposem. La V baixa del 2014 ens va tornar a mostrar al món, i el 9 de novembre vam desafiar un estat demofòbic votant sobre la independència del nostre país. Aquests darrers **anys hem avançat molt com a poble**, moltíssim. Però encara no hem acabat. Ens falta el més important, i cada vegada som més a prop de la data més decisiva per al futur de Catalunya.

El proper 27 de setembre decidirem si volem seguir essent una autonomia retallada i escanyada en un Estat cada cop més centralista o bé si volem construir un nou país. Un país petit, sí, però que entre tots segur que farem molt gran. Passat o futur, això és el decidim el proper 27 de setembre. Hem arribat massa lluny per deixar-ho córrer ara. Tenim la necessitat real de sortir-nos-en. La independència no és un fi en sí mateix, sinó que és un mitjà. Volem disposar de les nostres pròpies estructures d'Estat per posar-les a disposició de tots els ciutadans i ciutadanes. **Si volem ser lliures nacionalment és perquè també ho volem ser a nivell social.**

Històricament, a Catalunya, els avenços en drets nacionals sempre han anat lligats als avenços en drets socials, són indistriables l'un de l'altre. Volem ser lliures per tenir més i millors serveis i per garantir els nostres drets bàsics. En definitiva, **per prendre les nostres pròpies decisions.** L'única opció de canvi real que tenim és construir un país des de zero, replantejant-ho tot i construint-ho tot de nou. I crec que tenim el deure d'aconseguir-ho per tots els que ens han precedit, però sobretot pels que vindran. Tenim l'oportunitat de deixar-los un país molt millor que el que hem trobat. I això **depèn de tots i totes**, depèn de tu, i no ens podem permetre fallar.

Pep Mur i Planas

Portaveu Grup Municipal ERC- Acció Granollers

CiU

Propera parada: 27-S!

Això és un no parar! Tot just fa dos mesos de les passades eleccions municipals del 24 de maig i ja estem preparant la propera cita amb les urnes: **el 27 de setembre. Una cita inèdita, que no constitueix unes eleccions com les habituals. El 27-S serà un plebiscit sobre la independència de Catalunya.** Ha calgut arribar fins aquí **per culpa de la intransigència de l'Estat espanyol, incapaç d'acceptar –i ni tan sols de negociar – un referèndum** amb tots els ets i uts sobre el futur polític del país. En lloc d'això, impugnacions, tribunals, fiscalies, querelles i persecució jurídica com a resposta. Trobar totes les portes tancades ha portat el president Mas a demanar que el 27-S es convertís en aquest referèndum que se'ns ha impedit de fer.

I les forces polítiques independentistes convertiran aquestes eleccions en el referèndum definitiu. Ha costat molt –perquè les coses no són fàcils i tenim un país divers i complex– però finalment **hi haurà una gran llista unitària, formada per Convergència, Esquerra i la societat civil favorable a la independència de Catalunya.** I cal sumar-li la CUP, que concorrerà en solitari però amb un programa independentista.

Els propers mesos posarem (més) arguments sobre la taula. Tot això no es fa per gust, **la independència ha de servir per tenir un país on viure millor, socialment més just.** Per tenir **millor educació, sanitat, infraestructures** i poder garantir la pervivència de la nostra llengua i cultures. En temps de canvis on es proclama repetidament "Sí que es pot", des de Catalunya hem de tenir clar que **sí que es pot, però només amb un Estat propi que ens permeti prendre les nostres pròpies decisions i gestionar els nostres recursos.**

Àlex Sastre Prieto

Portaveu de Convergència

PSC

Eleccions: dos grans reptes

Les catalanes i els catalans ens enfrontem a dos grans reptes: la superació de la gravíssima crisi econòmica i social, per una banda i la relació de Catalunya amb Espanya, per l'altra.

Les conseqüències de la primera segueixen sent terribles per a milers de persones: drets que havíem considerat inamovibles reculen sense retorn o desapareixen.

Per altra banda, les relacions de Catalunya amb Espanya han esclatat provocant l'altra crisi.

L'absència de respostes per part d'ambdós governs ha estat clamorosa. Augment imparellable de les desigualtats econòmiques i socials. L'esclatxa entre les persones més riques i la resta creix.

Les classes treballadores i mitjanes cada cop més empobrides per l'atur, per una devaluació dels salaris que han caigut a nivells de fa 10 anys i també dels serveis públics essencials: sanitat, educació, pensions i serveis socials que no fan més que accentuar la fractura social.

Un 21,9% de la població de Catalunya es troba avui en el llindar de la pobresa o la pobresa en termes reals. En aquest sentit cada any que passa estem més lluny d'Europa, austeritat mal entesa que ha passat per la desconstrucció per part dels dos governs de dretes –aquí amb la complicitat inexplicable d'ERC–, dels serveis públics i de les polítiques socials.

Tampoc la relació de Catalunya amb Espanya s'ha abordat de forma seriosa, eficaç i amb el màxim de consens desitjable. Uns prometen una independència que avui ni els vells Estats no poden exhibir, la major part de les decisions s'adopten fora d'ells –a Europa encara més–. I si del que parlen és de la separació d'Espanya, saben que qualsevol procés de secessió és llarg i ple de problemes i incerteses. Altres, des del seu immobilisme impossibiliten solucions raonables.

Els socialistes hem de reconèixer que també hem de canviar generant respostes concretes.

La nostra opció és la de dotar-nos d'una nova Constitució que ha de consagrar una **Espanya federal on la realitat nacional de Catalunya ha de quedar plenament reconeguda i respectada**, i que haurà de ser votada lliurement.

El 27-S alguns només voldran parlar d'independència per tapar les retallades i no parlar de Pujol i la corrupció, altres com **el PSC també parlarem del treball digne**, de la intervenció des de la política en l'economia per modificar les injustícies i els seus desequilibris, per posar-la al servei de les persones i no a l'inrevés. Pel **manteniment de l'estat del benestar com a eina eficaç pel dret a la dignitat i les oportunitats a què tenim dret totes les persones.**

I sense oblidar que el govern d'Artur Mas ha pactat dos anys amb el PP i tres amb ERC, cinc en total, de regressió dels drets socials que ja ni tan sols dissimulen.

Jordi Terrades i Santacreu

Portaveu del PSC a l'Ajuntament de Granollers